

'Wij willen volop GENIETEN van Nederland!'

Daphne en **Richard** zijn sinds 1999 getrouwd. Het topmodel en de toptennisser vonden door de jaren heen nieuwe talenten. Richard als toernooi directeur en oprichter van de Foundation met zijn naam. Daphne in het schrijven. Haar laatste boek maakt dat we hen de komende tijd door heel Nederland tegen het lijf kunnen lopen!

'Het ware geluk is thuis leven alsof men op vakantie is'
Godfried Bomans

Richard: "Dat doen wij allebei, het loopt bij ons een beetje door elkaar heen. Daphne schrijft ook altijd als we op vakantie zijn. En ik sport altijd, thuis en op vakantie. Afgelopen voorjaar was het droogste voorjaar dat ik mij kon heugen en ik kon elke dag fietsen. Als ik buiten kan sporten, voelt het alsof ik op vakantie ben. Alleen iets minder bergen. Op die manier ben ik altijd bezig. Dat is ook het voordeel van mijn baan, het is niet fulltime en ik heb heel veel vrijheid. Soms als ik aan het fietsen ben, krijg ik een belletje, dan stop ik en kan ik het daar ter plekke afhandelen. Ik heb het geluk dat ik een flexibele baan heb."

Daphne: "Wij zijn behoorlijk op Spanje georiënteerd, omdat we daar

een plekje hebben waar we graag naartoe gaan. We zijn daar van de zomer geweest toen het even mocht, maar de rest van het jaar ben je vooral in Nederland. Daarom sprak deze quote van Godfried Bomans mij zo aan: je gaat vaak naar het buitenland om daar iets te zien, wat je thuis over het hoofd ziet. Er komen miljoenen buitenlandse toeristen naar Nederland om dingen te zien, die je zelf nog niet eens gezien hebt."

'Laat de hele boel maar waaien, spring gerust eens uit de band'
Manke Nelis

Richard: "Zo zijn wij vorig jaar naar Texel gegaan, wat voor mij de eerste keer was. We zouden een dagje gaan fietsen, maar er was een storm. We zijn nog wel het strand op gegaan, volledig weggewaaid."

Daphne: "Dat was typisch uitwaaien.

Foto's Nick van Ormondt Tekst Stephanie de Koning Styling Nanja Brakenhoff Visagie Selke Stojancic Kleding Cavallaro, Amsterdam, Elisabetta Franchi, Maje

Bij binnenkomst vertelt Daphne hoe zij het afgelopen jaar door zijn gekomen. Met de kinderen terug op het nest en alle beperkingen. Het heeft onder andere geleid tot een nieuw boek, *Uitwaaien*, waarin zij alles schrijft wat zij leuk vindt aan Nederland. Over hoe je het thuis gezellig kunt maken. Hoe het is om letterlijk en figuurlijk terug naar binnen te gaan. Over de kracht van de natuur en alle prachtige natuur die er in Nederland is. De rustige plekken in Amsterdam, architectuur en Dutch Design in Rotterdam en het binnenste buitenland van Maastricht. Het gaat over de vier jaargetijden en over uitwaaien; uitwaaien met kinderen, uitwaaien op je werk en samen met Richard vooral op de fiets; een elektrische voor Daphne, dat dan wel weer!

Daphne
'Oud is altijd
15 jaar ouder
dan je zelf bent'

We hebben heel erg gelachen, op de boot waren we al volledig uitgewaaid. We willen graag van Nederland genieten, en dit is wat je krijgt. Maar afgelopen zomer bedacht ik mij: ik wil wel doen wat Godfried Bomans zegt. Ik ben een lijstje gaan maken met alles wat ik wil zien in Nederland. Wat heb ik nog niet gezien, wat vinden mijn vrienden leuk, waar wil ik nog een keer naartoe? Een ontdekkingsreis door eigen land. Dat lijstje werd steeds langer. Ik had gelezen dat National Geographic de Tulpenroute door de Flevopolder als een van de mooiste routes van de wereld bestempelt. Ik wist niet eens dat die route bestond. Dat zijn dingen die ik wil doen, voordat ik mij ga oriënteren op wat ik allemaal op Bali wil zien. De hunebedden? Ik weet wat ze zijn, waar ze liggen, maar ik heb ze nog nooit gezien. Ze blijken ongeveer net zo oud te zijn als de piramides. Er blijken hele tourtochten te zijn; kun je een elektrische cabrio-buggy huren, krijg je een picknickmand mee en kun je een hele tour rijden langs de hunebedden. Waarom heb ik dat nog nooit gedaan? Ik zit mij daar enorm op te verheugen."

Daphne 'De hunebedden? Ik heb ze nog nooit gezien'

Richard: "Hetzelfde geldt voor musea. Ik ben ooit een keer toevallig in het Rijksmuseum geweest op uitnodiging, maar nooit bij Van Gogh. Terwijl ik in New York Washington en Sint Petersburg alle musea bezoek. In Nederland niks."

Daphne: "Je denkt: dat kan morgen ook nog, of anders volgend jaar. Het is allemaal zo dichtbij. Ik heb wel de meeste Nederlandse musea gezien. Maar het eerste wat je doet als je naar Parijs gaat, is het Louvre bezoeken."

Richard: "Het gebeurt overal. Twee jaar geleden gingen we in Japan naar het bedevaartsoord Koyasan. De Japanner die met ons mee was

wilde daar zelf al jaren naartoe, maar was er nog nooit geweest."

Daphne: "Als er dan iets positiefs uit deze gekke tijd moet komen, is het de herwaardering van de schoonheid van Nederland. Maar dan wordt het wel tijd dat alles weer open gaat. Al die horeca, de musea, de winkels, festivals hebben het zwaar. Alles wat Nederland kraak en smaak geeft, is nu aan het eroderen. We zitten aan de ene kant met herwaardering, aan de andere kant moet je uitkijken dat het niet allemaal aan het instorten is. De economie, maar ook de mentale gesteldheid van mensen."

Richard 'We hadden contact via telefoon en fax'

'Vriendschap is liefde op het eerste woord'

Harry Mulisch

Richard: "Wij leerden elkaar in januari kennen, maar begonnen eind april pas met daten. Dus we hebben drie maanden vooral via de telefoon contact gehad. We hebben elkaar in die tijd twee keer gezien. Een keer in Nederland en een keer in LA. Daar woonde Daphne en ik was daar voor een commercial van Nike. Daarna hadden we veel contact via de telefoon en fax."

Daphne: "Ja, de fax. Weet je dat nog!" (doet geluid na)

Richard: "Op zo'n oude rol, helemaal vervaagd. In ieder geval, we hebben elkaar best leren kennen, maar ik denk wel dat uiterlijke aantrekkingskracht ook belangrijk is. (lacht) Als dat er niet is, denk ik niet dat ik het drie maanden had volgehouden."

Daphne: "Het was de ouderwetse manier. We hadden geen mobiele telefoon, je kon geen appjes sturen. Als ik aan de kinderen vertel hoe het ging als je in onze tijd op de middelbare school iemand leuk vond, dat vinden ze dat horror verhalen. Als je iemand leuk vond,

moest je aanbellen en deed meestal de moeder open, wat al gênant was, en dan vroeg je: kan Pietje even naar de deur komen? Als je opbelde, kreeg je de vader aan de lijn. Of je moest een briefje schrijven en in het fietsenhok stiekem geven. Alles was veel directer. De jongeren van nu vinden dat zo gênant.”

‘Opvoeding: nadelig gevolg van samenwonen met ouders’

Fons Jansen

100%NL Magazine: Waar zijn jullie het meest trots op als je naar de kinderen kijkt?

Richard: “Als ze happy zijn. Als dingen lukken met werk, of met wat ze doen, of met school. De uitspraak: je bent zo gelukkig als je ongelukkigste kind klopt. Als dingen tegenzitten, dan lijd je met ze mee. Als ze hun best doen met wat dan ook, en ze zijn happy met wat ze doen, dan ben ik dat ook. Je bent een soort cheerleader.

Richard

‘Wij zitten in de oogstjaren, zij staan nog aan het begin’

Je deint met hun *mood* mee. Wie ben ik om te zeggen: het moet beter of je bent te streng voor jezelf. Ik probeer daar geen oordeel over te geven. De basis is dat ik altijd trots op ze ben, wat ze ook doen.”

Daphne: “Ik vind het leuk dat ze beiden hun eigen weg gaan. Alec wil proftennisser worden en dat is zeker geen makkelijke weg. Ik vind het stoer dat hij daar veel tijd en moeite in steekt. Hij heeft pech gehad met blessures. Enkelbanden gescheurd, maanden in het gips gezeten. Dat zijn tegenslagen, maar hij ploegt dapper verder. Emma heeft veel verschillende dingen die ik heb gedaan, gezien. En zij had zoiets van: ik ga dat professioneel

aanpakken. Ik ga naar Los Angeles, the American Academy of Dramatic Arts doen. Ik ben er trots op dat ze zo hun eigen weg bepalen. Emma woont al een aantal jaar in LA, maar is nu door corona al een tijd in Nederland met haar vriend uit Australië. Op Alec zijn niveau zijn er nu weinig tennistoernooien. Ik vind het moeilijk om te zien dat vooral die jongeren struggelen in deze tijd. Het is wel heel gezellig om ze weer thuis te hebben, maar ze willen natuurlijk hun vleugels uitslaan.”

Richard: “Dat is bijna een egoïstische gedachte, want het is fijn voor ons. Maar ons leven is al een heel eind op dreef, wij zitten in de oogstjaren,

zij staan nog aan het begin. Die jongeren hebben het zwaar. Ze hebben niet of nauwelijks last van corona fysiek, maar als ze bij elkaar komen wordt het groots uitgemeten in de media. Ik vraag mij weleens af of ouderen zich net zo zouden aanpassen als er iets ergs met de jongeren zou zijn. Laat die jongeren maar bewegen. Ik ben geen politicus en hoef die moeilijke beslissingen niet te nemen, maar ik sta er wel anders in. Ik heb oog voor wat er met de jongeren gebeurt en gelukkig gebeurt dat nu landelijk ook meer. Onze kinderen hebben het best prima. Wij kunnen ze helpen en steunen, maar ook zij willen door met hun leven.”

Daphne: “Dit is de leeftijd waarop het gaat beginnen. Ze hebben dromen en ambities en je wilt dat ze daar happy in staan. Ze staan de hele tijd op die pauze knop en dat hou je wel even vol, maar als je al kijkt naar ons als volwassenen; je wordt er lamlendig van. Die jongeren zijn wilde stieren die de wei in willen.”

Richard: “Diezelfde jongeren zijn ook onze toekomst. Het wordt pas echt interessant over dertig jaar, dan zal deze generatie aan de macht staan. Hoe kijken zij hier op terug, of hoe gaan zij hier mee om als ze er mee te maken krijgen, hoe gaan zij reageren?”

Daphne: “Ik ben trots op hoe ze het nu doen en ik hoop voor alle jongeren dat er een stip op de horizon komt.”

‘In ieder beroep moet je proberen het je iets moeilijker te maken dan je het al hebt. Daar blijf je jong van’

Toon Hermans

Richard: “Sportief blijf ik mezelf altijd uitdagen. Maar dat heb ik ook te veel gedaan, waardoor ik mezelf echt over de klink heb gejaagd. Afgelopen jaar heb ik zo’n 2000 kilometer per maand gefietst, daar heb ik wel even last van gehad.

Daphne

‘Moeilijk om te zien dat jongeren struggelen’

Ik moet af en toe bedenken wat mijn leeftijd is. Maar als ik mijn grenzen opzoek, is het met sport. Mijn werk doe ik maximaal, maar de grens over gaan kan ook verkeerd uitpakken. Geld beheren en investeren doen we rustig, geen rare dingen. Met sporten zoek ik wel vaak mijn grenzen op.”

Daphne: “Nieuwe dingen doen en

jezelf blijven uitdagen is iets wat jij altijd doet.”

Richard: “Het is de bedoeling om binnenkort met twee vrienden in Amerika van Oost naar West te gaan met de auto, en overal waar we stoppen te fietsen en golfen. Ik vind het fijn om sportieve mensen om mij heen te hebben, dat houdt mij jong.”

Daphne: “Ik ben iets minder sportief, maar ik ben wel de cheerleader. Als hij de Mont Ventoux gaat fietsen, of La Marmotte, vier van die bergen achter elkaar. Dan vind ik het leuk om mee te gaan, lekker in dat hotel genieten van de schoonheid van de bergen. Ik heb een elektrische fiets en nu kan ik hem ook bijhouden, dat is leuk. We willen nog een keer samen naar Spanje fietsen, dan denk ik na de Pyreneeën te beginnen. Richard is van zichzelf een elektrische fiets, dus ik heb er echt een nodig.”

Richard: “Nu fietsen we beiden lekker. Het op een na hoogste standje op haar fiets, is voor mij een prettig tempo.”

Daphne: “Ik blijf mijzelf uitdagen met de dingen die ik schrijf. Ik wil een historische roman schrijven. Ik vind het steeds leuk om een nieuw genre te proberen. Van *Alles is zoals het zou moeten zijn* is een film gemaakt en van *Dubbel Zes* heb ik ook de filmrechten verkocht. Als je schrijft en je eigen wereld kan scheppen, kun je jezelf blijven uitdagen. Ik vind het leuk om steeds een nieuw facet van het schrijverschap aan te pakken. Dat is leuk aan een creatief beroep. Het houdt nooit op en het staat nooit stil. Ik heb vorig seizoen meegedaan met *Het Perfecte Plaatje*. Dat vond ik heel erg spannend, want ik ben helemaal niet technisch. Ik vond het te gek dat ik überhaupt bij de laatste drie ben terechtgekomen. Ik wist wat ik creatief wilde maken, maar om het dan met je sluitertijd en iso ook voor elkaar te krijgen... Schrijven is een solistisch beroep, dus ik vind het leuk om met andere mensen te werken. Ik heb nu *best of both worlds*. Het creatieve proces houdt je jong, want je bent bezig met wat er speelt, ook in het schrijven van columns. Ik ben sowieso een lettervreter, ik vind het heerlijk om te lezen. Voor *Uitwaaien* ben ik acht maanden bezig geweest met leuke dingen uit te zoeken. Ondertussen kwam ik tegen dat de oliebol de

moeder is van de donut, leerde ik over de geschiedenis van de stroopwafel, hoe we aan drop zijn gekomen, de Wilhelmina peper-munt, het Haagse hopje, hoe koffie in Nederland terecht is gekomen. Ik hou heel erg van dat soort dingen.”

‘De middelbare leeftijd is de periode dat je te jong bent om te gaan golfen en te oud om te tennissen’

Franklin P. Adams

Daphne: “Shit Rich, haha. Nee, ik vind het ouder worden allemaal wel meevallen. Toen ik dertig werd dacht ik: shit, nu is het allemaal voorbij, maar toen kregen we twee kinderen en dat is zo’n enerverende, leuke en vrolijke periode. Dan word je veertig en denk je: poeh, ingewikkeld. Toen kreeg ik op mijn veertigste een lingeriecontract voor vijf jaar en dacht ik: het valt eigenlijk best wel mee. En dan jeetje, vijftig... Inmiddels ben ik 52 en ben ik op een happy place. Ik maak de boeken die ik wil maken, de kinderen doen hun eigen ding en ik luister naar Richard die het graag heeft over de twintig mooie

Richard

‘Sportief blijf ik mezelf altijd uitdagen’

sportzomers die hij nog heeft...”
Richard: “Zolang ik kan sporten is het prima. Als ik niet meer zou kunnen sporten, gaat het me zwaar vallen. Ik hou ervan en doe het graag met mijn vrienden. En ik doe ook een spel: golf. Golf is geen sport, maar een spel. Als je niet hoeft te douchen na afloop is het geen sport. Een moeilijk spel, dat wel. Zolang ik fysiek goed ben – ervan uitgaande dat ook mijn hoofd goed blijft – dan valt ouder worden mee.”

Daphne: “Je wordt bang gemaakt voor het ouder worden. Maar jeetje, wat is 50 nou? Oud is altijd 15 jaar ouder dan je zelf bent. 70, dat is oud! Belangrijker is dat je jong van geest bent. Ik verheug me op de reizen die we nog gaan maken. (lacht) Al weet ik dat als we gaan reizen, ik ook moet fietsen.”

‘Een leven zonder dromen is als een tuin zonder bloemen’
Gertraude Beese

Richard: “Mijn droom is dat de kinderen happy zijn en blijven. Dat we samen happy zijn met elkaar en fysiek goed blijven. Gezondheid is belangrijk. Het is zo’n cliché, maar als je van dichtbij een afscheid meemaakt, realiseer je je weer hoe belangrijk het is dat je geniet.”

Daphne: “We hebben ons voor- genomen dat we de dingen die we graag willen doen, nu gaan doen. De tulpenroute bijvoorbeeld, ik wil geen spijt krijgen van dingen die we niet gedaan hebben.”

Richard: “En natuurlijk moet je ook werken. Maar stel niet alles steeds uit, doe het nu!” ●